

krævet, da den paagældende Beføjelse danner et naturligt og værdifuldt Supplement til Magistratens Beføjelse ifølge Gade- og Byggelovene til at godkende Gadeanlæg, da Bestemmelsernes Anvendelse ikke i noget Tilfælde vides at have givet Anledning til Klager, da der i Medfør af Gadelovens § 17 er Adgang til at paaklage Magistratens Beslutninger til Indenrigsministeriet, der eventuelt kan henvise Magistraten til at lade et paaklaget Tilfælde forelægge for Vandløbsretten, da Bestemmelserne for nylig har faaet Lovgivningsmagtens fornyede Godkendelse ved den Henviisning til og Bekræftelse af disse, som indeholdes i § 46, Stk. 2, i Byggelov Nr. 148 af 29. Marts 1939, og da man maa finde det mindre heldigt, at der saa kort Tid efter denne Lovs Gennemførelse foretages Ændringer i eller Ophævelser af Lovens Bestemmelser.

Derimod anser man det for upaakrævet at opretholde §§ 52—59 i Lov 1880, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907, for saa vidt angaar Frederiksberg Kommune, idet Bestemmelserne i nærværende Forslag maa anses for fyldestgørende.

a) Fællesbestemmelser for offentlige og private Anlæg.

Til § 71 (Kommissionsforslagets § 78).

I den gældende Vandløbslov — Lov Nr. 128 af 19. April 1907 § 54 — er det forudsat, at Vandløbsretterne kan træffe de fornødne Bestemmelser til Hindring af Havvandets Forurening, idet det bestemmes, at Vandløbsretten kan paabyde Indretning af Rensningsanlæg ved enhver Spildevandsafledning. Dette foreslaas bibeholdt, ligesom man foreslaar, at der af Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Indenrigsministeren kan nedlægges Forbud mod Tilledning af urensset eller utilstrækkeligt rensset Spildevand til Fjorde og afgrænsede Havomraader.

Til § 72 (Kommissionsforslagets § 79).

I 1ste Stk. fastsættes blandt andet at Statsministeriet kan rejse Sag paa Fredningsautoriteternes Vegne, og samtidigt foreslaas i Forslagets § 106, at Naturfredningslovens § 23, sidste Stykke, ophæves. Der tilsigtes ikke herved nogen Ændring i den bestaaende Retstilstand, idet den ovenomtalte Bestemmelse i Forbindelse med Lovforslagets andre Bestemmelser om Spildevand fuldt ud dækker den nævnte Bestemmelse i Naturfredningsloven.

Til § 73 (Kommissionsforslagets § 80).

I Stk. 1 har man i Overensstemmelse

med Bestemmelsen i § 14, Stk. 2, i Lov Nr. 94 af 31. Marts 1931 om Ferskvandsfiskeri aabnet Adgang for Ministeriet for Landbrug og Fiskeri til at udpege en fiskerisagkyndig til at deltage i Sagens Behandling, hvorfor dette Ministerium altid maa indvarsles særligt i disse Sager. Den i Ferskvandsfiskerilovens nævnte Bestemmelse omhandlede fiskerikyndige og kommunale Repræsentanter har man derimod ikke anset det for nødvendigt at bibeholde.

I Stk. 2 har man anset det for paakrævet at foreslaa, at Vandløbsretten ogsaa skal kræve sig forelagt de fornødne biologiske Oplysninger.

b) Udførelse af offentlige Anlæg.

Til § 74 (Kommissionsforslagets § 81).

I Stk. 1 har man ændret Kommissionens Forslag derved, at Ordene „eller naar en Sundhedskommission med Indenrigsministerens Tilslutning kræver det“ er udgaaet. Dette forekommer ubetænkeligt, naar henses til, at Bestemmelserne i § 72, Stk. 1, maa antages at give fornøden Sikkerhed for, at de nødvendige Sager rejses.

I Stk. 2 har man tilføjet en Bestemmelse svarende til § 52, sidste Stykke, i Lov Nr. 128 af 19. April 1907 og Lov Nr. 314 af 10. Juli 1922. Dette er en naturlig Følge af, at man foreslaar Bibeholdelse af den særlige københavnske Vandløbslovgivning.

Til Stk. 7 bemærkes, at der i Praksis ofte optages Forbehold i Landvæsenskommissionens Kendelse om, at enhver interesseret kan foranledige Spørgsmaalet om Udgiftsfordelingens Revision indbragt for Landvæsenskommissionen. Denne Adgang til at optage Forbehold i Kendelsen maa fortsat bestaa.

Til § 75 (Kommissionsforslagets § 82).

I Stk. 1 har man optaget en Bestemmelse om, at Tilbagebetalingen af de af Kommunerne forskudsvis afholdte Udgifter foregaar efter samme Regler, som gælder Forskud til andre Vandløbsarbejder, idet man modsat Kommissionen har ment, at det er rigtigst at bibeholde den gældende Rets Regler paa dette Punkt, jfr. Lov 1907 § 55, Stk. 1, 2det Punktum. Man er vel med Kommissionen enig i, at Oplysning om Betalingsvilkaarene bør foreligge saa betids, at de kan indgaa i Vandløbsrettens Overvejelse om Anlæggets Rimelighed, jfr. Forslagets § 74, Stk. 1; men man anser det for uønskeligt uden absolut tvingende Grund at begrænse den kommunale Bestemmelsesret. I disse Sager vil der ofte